

der sidste Dag ud og Dag ind og forhandle med de Herrer, da de fik en Følelse af, at den Slags Politisk billigedes ikke her, men at de maatte tage deres Stilling efter de foreliggende Vædringsforslag og ikke efter Hensynet til et andet Lovforslag, og da det saaledes brast for de Herrer, hvorledes saae det da ud i de Forenedes Leir? Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), som havde stor Del i Vædringsforslagene, stemte imod Loven, og det tror jeg, at det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) ogsaa gjorde, og det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), som er en af deres Nærreste, stemte ikke, og det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg) sagde, at det var ham ligegyldigt, om Loven blev vedtagen eller ikke, og først umiddelbart efter, at Marineministeren personlig her paa Pletten havde opfordret to ærede Medlemmer til at udtale sig, reiste de sig og udtalte et Par bevingede Ord om Søværnsloven (Møstsigelse af Kl. Bernitsen). Jeg siger, at det er Tilfeldet. (Kl. Bernitsen: Det er aldeles urigtigt!) Jeg skal modbevise det ærede Medlems Udtryk ved Vidner og paa anden Maade. Saa stemte de Herrer altsaa for Flaadeloven, og jeg vil sige, at den Følelse, der sprang op hos de Herrer i det nævnte Dieblit, kan jeg godt forstaa. Det kan godt være, at det var saadan en oplussende varm Følelse, som man i visse Maader kan agte, og jeg vil sige, at jeg agtede paa en Maade mere, at de toge Konsekvenserne af denne mærkværdige Politisk lige overfor Flaadeloven, end om de havde sagt: Ja, Nei osv. Men de Herrer ere komne tvungne ind paa hele dette Bæsen. De vare komne for langt ned paa Skraaplanet til, at de kunde standse. Men overfor denne Fremgangsmaade kunne de ikke atter svøbe sig ind i Nationalitetsfølelsens hellige Raabe. (Afbrudelse af Kl. Bernitsen). Ja, det ærede Medlem havde ikke faaet denne Forklaring af sin Stilling, naar han ikke havde udtalt mig til at give den. — Jeg skal nu tale et Par Ord til det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), eller, da jeg ikke maa tale til det ærede Medlem, saa om det ærede Medlem. At det ærede Medlem, hvad Sagens Realitet angaar, kan være glad, kan jeg ikke fortænke ham i. Han har tjent i 7 Aar for Rachel og han fik hende, ja, han fik 2 Racheler istedetfor een. Han fik een Flaaderachel, der kunde seile, og een Rachel, der kunde marchere paa Landjorden, saa at, naar han, set paa Sagen fra Realitetens Side, er glad, kan jeg forstaa det. Der er imidlertid, det forstaaer jeg ogsaa, i hans Glæde en Braad. Han har uagtet sine Udtalelser og Forklaringer idag — det er jeg overbevist om — en Følelse af, at denne Sag dog vilde have været bedre tjent med at være bleven behandlet til Ende ad den samme konstitutionelle Wei, ad hvilken den var begyndt. Nu vil det ærede Medlem forsøge en Forklaring,

hvorved hans Stilling til Loven i de sidste Dage, dengang den sidst var her til Behandling, kan forenes med hans tidligere Stilling i Hærundervalget og i Folkethinget. Det ærede Medlem behøver ikke denne Forklaring af sin Stilling i Hærundervalget og i Folkethinget; thi jeg har før her i Salen givet ham Studsmaal for det Samme, som han her fortalte. Jeg har offentlig her givet ham Studsmaal for, at han har bistaaet Enhver med sine Kræfter og loyalt virket med os til at føre Arbejdet frem, og jeg har loyalt udtalt, at eftersom Omstændighederne vare, da det gjaldt om Valget af en Ordfører, forstod jeg ikke rettere, end at vi havde ikke andet Valg end at tage det ærede Medlem, og han udførte dette sit Over i Hærundervalget paa en rimelig og forsvarelig Maade og paa en imod sine Kolleger imødefommende Maade. Han har formet Vædringsforslag, efter at vi i Udvalget havde angivet deres Indhold, han satte dem i Form, vel at mærke naar vi havde fremlagt dem i Udvalget; de bleve der drøftede og atter indfillede til det høie Thing. Det er den ordinære Fremgangsmaade, som skal foregaa, og jeg mener, at det er naturligt og ikke nogen overdriven Ros værd, naar Ordføreren har Tid, og de andre Medlemmer have mindre Tid, fordi den er stærkt beslaglagt paa anden Maade; men det er den fornødne Anerkjendelse værd; naar jeg ikke havde ventet, at den ærede Ordfører vilde have søgt at fremme Arbejdet paa den Maade, havde jeg ikke haft nogensomhelst Interesse i at se det ærede Medlem valgt til Ordfører fremfor en af hans nuværende Allierede, thi saa kunde lige saagodt de have tumlet med det fra første Færd af. Altsaa denne Sag er meget simpel. Det er ganske almindeligt, at en Ordfører sætter — det gjør jeg saa ofte som Ordfører — de andre Mindretals Forslag i Form, og jeg sætter ofte deres Tanker paa Papiret i Betænkningen, skjøndt jeg ikke er enig med dem; det er den naturlige Wei, det er den naturlige Forhandlingsvei, thi disse Sager gaa jo ikke ud, uden at de derefter ere forhandlede og drøftede, og der besluttet da, om de skulle gaa videre eller ikke. Dette vil det ærede Medlem sammenstille med, hvad der, siden Regjeringens Herlovsforslag her forhandlede, er sket. Det ærede Medlem vil dog vel erindre, hvad han de sidste Dage, da vi forhandlede Sagen, udtalte. Han bad om Erklæringer fra vor Side, fra min Side paa egne og Partifellers Begne, ganske vist, han fik ingen. Han fik den almindelige Erklæring, som vi vilde have bilagt med formede Forslag i vor Indstilling, hvis vi vare komne dertil i Fællesudvalget, om vor Villighed til at fremme Samarbejdet med de Herrer, naar de overhovedet vilde Noget. Da erklærede det ærede Medlem fra sin Side, at han haabede, at man vilde bryde midt over, han haabede Dette eller Gint. Men det ærede Medlem havde siddet 10 Dage i Fællesudvalget uden, saavidt mig bekjendt, at stille et